

SURINAAMSCHIE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 12 Augustus 1843.

Degenen, die den Gouverneur Generaal over kunne bijzondere belangen wenschen te onderhouden, worden, op daartoe bekomen last, bij deze verwittigd, dat zij tot dat einde op geene andere dagen zullen worden ontvangen, dan des Maandags en Donderdags van iedere week, des morgens precies ten 9 ure.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 12 Augustus 1843.

Van wege den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1. Aan de Slavin *Elisabeth*; toebehoord hebbende aan JOSEPH TYNDALL.
2. Aan de Slavin *Jansie*; toebehoord hebbende aan F. P. TRIEBELS.
3. Aan de Slavin *Henriette*; afkomstig van wijlen de Wed. SOMERS geboren GRAAFLAND.
4. Aan de Slavin *Cora*; gestaan hebbende onder Straatvoogdij van W. T. KRIEGER. — En
5. Aan de Slavin *Amelia*; toebehoord hebbende aan N. J. KELK; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. ELISABETH LAEKEN.
  2. JOHANNA TRIEBELS.
  3. MARIA HENRIETTE JETTA BONNEN.
  4. ANTOINETTE CORA BRAKEL.
  5. ANNA MARIA AMELIA KELK.
- De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 Augustus 1843.

(22489) Op heden is aantekening gedaan van het voorgenoemen vertrek uit deze Kolonie van SARAH ANN HILL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 11 Augustus 1843.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, zijn bij Gouvernements-Order van heden, No. 174, bij de *Kompagnie Koloniale Guides* benoemd en aangesteld:

Tot *KAPITEIN* de 1^e. Luitenant J. A. CAITULA, en tot *EERSTEN LUITENANT* de 2^e. Luitenant B. KERKHOFF; en is bij dezelfde Order, de 2^e. *LUITENANT* J. A. SCHEIDERMAN van de *Invaliden* in zijnen rang overgeplaatst bij de *Kompagnie Guides* voormeld.

De Kapitein Adjutant,
R. H. ESSER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 11 Augustus 1843.

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen:
PIETER ANTHONIJ WAAKHUIJSEN
en SUSANNA CHRISTIANA FAERBER.

Zullende dit *Huwelijk* bij *anticipatie* van den gewonen tijd van *afkondiging* worden voltrokken.

De Adjunct Ambtenaar van den
Burgerlijken Stand,
P. FAERBER.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

DINNENKOMER.

Den 10den dezer, de Nd. Am. Brik Amazon, Kapt. W. Grover, van Gloucester, hebbende 29 dagen reis; Passagier: de Heer J. H. del Castilho.

Den 11den, het Noord Amer. Schip Cambrian, Kapt. J. Rowe, van Boston, hebbende 26 dagen reis.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 22 Junij.

Aan de *Gazette des Tribunaux* ontleenen wij het volgende, uit de gemeente Pous de Armentera, in de Spaansche provincie Kataloniën, onder dagteekening van den 18den Mei ll. medegedeelde berigt.

Ons distrikt is het tooneel geweest van eene gebeurtenis, waarvan men hoogstwaarschijnlijk te vergeefs enig voorbeeld zou zoeken in de jaarboeken van natien, bij welke eene politie bestaat.

Uit de gemeente van Santa-Coloma-de-Querol waren vier ingezetenen verdwenen. Al de nasporingen der overheden, om de zelve te hervinden, waren vruchteloos geweest, toen er een dof gemompel begon te ontstaan, dat de vermiste personen door roovers opgeligt en door hen in eene onderaardsche grot opgesloten zouden zijn geworden. Er werden op nieuw nasporingen gedaan, maar ook deze zonder gevolg gebleven zijnde, zoo besloot de gouverneur van Salsona, Don Domingo Ripoll, in de hoop van de bewuste onderaardsche grot te zullen uitvinden, tot een middel of eene krijgslist, die, zoo men dezelve het verdienstelijke der nieuwigheid niet kan betwisten, voorzeker geene aanspraak kan maken, om, wegens hare wettelijkheid en menschlievendheid, ter navolging te worden aanbevolen.

Den 3den Mei zond hij aan den constitutionelen alcade van Santa-Coloma de Querol, Don Jaime Segarros, en aan dien van Montagut, Don José Prevell, eene officiële depeche, bij welke hij hen gelastte, zich den volgenden morgen ten zeven ure op het plein van Santa-Coloma te bevinden met al diegenen van hunne geadministreerden, die zij in staat zouden zijn bijeen te brengen, voornamelijk de boeren. Hij gelastte hen tevens, eene naamlijst bij zich te hebben van de personen, die zij met zich zouden voeren.

Aan dit bevel werd stiptelijk voldaan. Den 4den Mei, te bestemde ure, bevonden de beide alcaden zich met de verlangde personen op het plein van Santa-Coloma. Ten negen ure verscheen er de Gouverneur van Salsona, vergezeld van den alcade van Pontils en gevolgd door twee sterke detachementen van ruitery en van voetvolk. Hij liet zich de naamlijsten uitreiken en gaf bevel aan de troepen eenen kring om de vergaderde menigte te trekken, hetgeen onverwijld ten uitvoer werd gebracht; hierna stelde hij zich tegenover de verzamelde burgers, zag hen dreigend nieuwe hunderlaag zou wezen, maar nauwkeurig aan en zeide hun, op strengen toon. »Ik lijks waren zij de kerk binnen, of desche

heb vernomen, dat men in uwe dorpen weet, waar de grot gelegen is, in welke vier burgers van Santa-Coloma door roovers gevangen worden gehouden. Zegt mij oogenblikkelijk, waar die grot zich bevindt?»

De landslieden vielen als uit de lucht; zagen elkander aan met al de uitdrukking van verbazing, maar zonder het minste antwoord te geven, want waar de geheimzinnige grot zich bevinden mogt, was hun evenzeer onbekend als aan den gouverneur zelve. Don Domingo Ripoll, geen antwoord erlangende, ging voort: »Zoo zij mij de grot niet aanwijst, zoo verklaar ik u, dat ik u om den tienden man zal laten doodschieten, en beginnen zal met den alcade van Pontils te doen fusilleren.» — Genoemde alcade wierp zich, op het hooren van deze woorden op zijne knien, en met tranen in de oogen smeekte hij de tegenwoordig zijnde landslieden, aan den eisch van den gouverneur te voldoen en alzoo het leven van een' grijsaard, vader eens huisgezins, te sparen. Hierop nam een rijk grondeigenaar van Montagut, de Heer Magin Llenas het woord en sprak, zich tot den gouverneur richtende:

»Mijnheer! ik verzeker u op mijne eer, mijne ziel en mijn geweten, dat niemand in mijn dorp iets van zoodanige grot weet, dat er zelfs noch te Montagut, noch in den omtrek eenige grot aanwezig is. Blijft zij er echter bij volharden, om een slagt-offer te eischen, welken u een mij en zendt mijne medeburgers terug; ik ben getrouwt te sterven.» — »Welnu mijnheer! dus was het antwoord des gouverneurs, wien deze woorden eerder nog meer schenen te vertoornen, dan te verzachten, »zoo zult gij de eerste zijn, dien ik zal doen fusilleren.» — Hierop greep hij hem bij den arm en stiet hij hem in een daaromtrent staand ledig huisje, waarin hij hem door militairen liet bewaken.

Nu sommeerde de gouverneur de verdere menigte nogmaals, om hem de grot te openbaren, en daar allen er bij bleven volharden, dat het hun eene onmogelijkheid was aan dit bevel te voldoen, zoo liet hij hen in tien series verdeelen, waarna hij den tienden man van iedere serie deed afzonderen, in alles tien man, die hij met de drie alcades deed opsluiten in het huisje, waar de Heer Magin zich reeds bevond.

Zich voorts tot de overblijvende richtende, sprak hij: »Mijne heeren, het staat nog aan u, het leven uwer medeburgers te doen sparen. Zoo zij mij binnen de vier en twintig uren openbaart, waar de bewuste grot zich bevindt, zal ik de gevangenen in vrijheid doen stellen; in het tegenovergestelde geval doe ik ze fusilleren.

De landslieden beraadslaagden onderling, wat toch in deze te doen: zij verdeelden zich in onderscheiden groepen en begonnen de nauwkeurigste navorschingen; maar alles te vergeefs. Den volgenden dag, den vijfden Mei, zagen zij zich in de noodzakelijkheid, reeds des morgens, aan den gouverneur te verklaren, dat zij nergens eenige grot hadden kunnen ontdekken. Zij smeekten hem op nieuw, zich niet op zijne gevangenen, die zoo onschuldig waren als zij zelve, te wreken. — »Ik zal zien, wat het antwoord van Don Domingo Ripoll, wat ik zal kunnen doen; begeef u allen in de kerk, ik zal er mij bij u gevoegen.

De landslieden gehoorzaamden aan dit bevel, weinig verwachtende, dat zulke eene verzamelde burgers, zag hen dreigend nieuwe hunderlaag zou wezen, maar nauwkeurig aan en zeide hun, op strengen toon. »Ik lijks waren zij de kerk binnen, of desche

werd door de troepen omsingeld. Na verloop van een uur verscheen de gouverneur met zijne veertien gevangenen in de kerk. »Mijne heeren, gij hebt mij de waarheid onthouden; ik weet dat gij de ontdekking van de grot hebt gedaan; maar ik weet ook, dat gij allen medepligtigen zijt der roovers, die de vier burgers van Santa-Coloma ontvoerd hebben. De 14 personen die ik in hechtenis heb doen nemen, wil ik niet laten fusilleeren; hier zijn zij allen terug, maar ik zal er door het lot tien uit uw midden doen aanwijzen en die tien zal ik op dit eigen oogenblik laten doodschieten»

Na deze korte, maar kernachtige aanspraak laat de Heer Ripoll de naambriefjes van al de aanwezenden maken; deze-briefjes doet hij in eene bus, schudt ze door elkander en neemt er vervolgens een uit, met den naam van den herder Antonio Ferré. Hij laat dien man tot zich brengen, vat hem bij den arm en verlaat met hem de kerk, onder de woorden, »kom aan, wij gaan naar het kerkhof» Op dit gezegde vallen al de ongelukkige gevangenen op hunne knieën om hunne gebeden te zeggen, maar te midden van hunne aandacht, hooren zij het knallen van vijf of zes geweer-schoten. Van schrik en wanhoop overmand, roepen zij den hemel aan, en snikken en weenen. De onverbiddelijke gouverneur keert terug. — »Welnu, zegt hij, Ferré is reeds een lijk, gaan wij over tot een ander. Hij trekt een tweede naambriefje uit de bus en leest den naam van Francisco Valdeservas, molenaar. Ook dezen man voert hij weg en weldra hoort men andermaal de geweer-schoten. Hij verschijnt terug, het lot kiest tot derde slagtoffer Carlos Cassany, met dezen valt wederom al het vroegere voor. Na dit voorts nog zevenmaal herhaald en aldus zijn tiental slagtoffers weggevoerd te hebben, komt hij de overgeblevene op nieuw sommeeren hem de grot te openbaren, hen dreigende, hen, zoo zij bij hun halstarrig zwijgen volhardden, allen, tot den laatsten man, te zullen laten doodschieten.

De arme landlieden zweren, het Opperwezen als getuigen aanroepende, dat zij niets van de grot weten en smeeken Don Domingo Ripoll, zijne wraakoefening ten minste uit te stellen, tot dat het onderzoek over de geheele provincie volbragt zal wezen.

De gouverneur als nu een' blik van scherpe navorsching over de geheele merigte doende rondwaren, zegt eindelijk op spotachtigen toon: »Het is niet volstrekt onmogelijk dat plek, waar de grot zich bevindt, u onbekend zal wezen; ik zal u dan niet laten doodschieten; en wat de makkers betreft, wier verlies gij betreurt, stelt u gerust; zij zijn niet dood; gij zult ze wederzien.» Hierop geeft hij een teeken, en de tien mannen, die men gefusilleerd waande, worden door een detachement militairen de kerk weder binnen geleid. Allen zagen er zeer bleek en ontdaan uit. Zij verhaalden, hoe Don Domingo Ripoll hen een voor een naar het kerkhof had laten vervoeren, hen aldaar had laten nederknielen, hen voorts had doen blinddoeken, en eindelijk met los kruid over hunne hoofden had doen schieten.

Alvorens de gevangen burgers van Montegut en van Santa Coloma weder op vrije voeten stellen, beval de gouverneur hun nogmaals, het scherpst onderzoek naar de grot te doen, en tot meerder zekerheid voor het nakomen van dit zijn bevel, hield hij zes kannen als gijzelaars terug, met bedreiging van deze ten strengste te zullen straffen, indien de grot niet binnen de acht dagen ontdekt mogt zijn.

Ook die termijn verstreek, maar zonder dat de grot gevonden was en de gouverneur liet zijne gijzelaars, even als zijne vroegere gevangenen, in 's hemels naam in vrijheid stellen.

Dit heeft plaats gehad in de maand Mei 1843, in een beschaaft land van Eurôpa, en zonder dat de zaak eenig verder gevolg heeft gehad dan de zware ziekten, door welke verscheiden der mishandelde, ten gevolge van de uitgestane schrikken en angsten, aangetast zijn geweest.

ADVERTISSEMENTEN.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal, aan den minst inschrijvende besteden: **DE REPARATIEN AAN DE HOUTEN STIJGER ACHTER HET WAAGGEBOUW**, op de konditien en voorwaarden, en volgens bestek en beschrijving, ten bureele der Financiële Administratie voor de gegadigden ter lezing liggende, alwaar de verzegelde inschrijvings-biljetten zullen worden aangenomen tot Maandag den 21 dezer maand, des morgens ten negen ure.

Paramaribo, den 11 Augustus 1843.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(20011) Aan het Departement der Onbeheerde Boedels, is gedevolveerd, de gemeenschappelijke Boedel, van:

PIETER VAN LEEUWEN en nagelatene Huisvrouw HANNA HENRIETTA WEBER, den 9den Julij 1843.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren van denzelven opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 12 Augustus 1843.

De fungerende Curators en Weesmeesters,

J. O. N. ENGELBRECHT.
CHS. LIONARONS.

Derde Advertentie.

(20010) Aan het Departement der Onbeheerde Boedels, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als: van

CHARLES EDWARD SANCHES, den 17den Julij 1843; ISAAC LEACH en daaraan behorende Plantaadjén Bellewaarde en Leliendaal, den 19den dito; JAMES WILLIAM JARROT, den 1sten Augustus 1843; ROBERT FISCHER den 1sten dito; JANSJE HENRIETTA MOSENBERG, den 4den dito; en de gerep. gemeenschappelijke Boedel JAN OUDEMAST en nagelatene Huisvrouw M. H. J. WIJGAND, den 5den dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 12 Augustus 1843

De fungerende Curators en Weesmeesters,

J. O. N. ENGELBRECHT.
CHS. LIONARONS.

Eerste Advertentie.

(22473) Op Donderdag den 17ten dezer des nademiddags ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS, door den Vendumeester S. A. C. FLU, in het lokaal van het Departement der Onbeheerde Boedels; publiek doen verkoopen:

De NALATENSCHAP van den Heer Ic. LEACH; bestaande in:

MEUBELN LIJFKLEEDEREN, ZILVEREN LEPELS en VORKEN, DRANKEN, VREEMDE MUNTSPECIEN, gedrukte BOEKEN, eenige PLOEGEN, vier RIJPAARDEN en meer andere GOEDEREN.

Voorts: de Slaven Pindar, John, Frederick, Andreus, Amaranha (Kokiâ) met hare kinderen George (Schilder en Sigarenmaker) en Cornelis (Schilder); aankomende den gemeenschappelijke Boedel PIETER VAN LEEUWEN en nagelatene Huisvrouw HANNA H. WEBER.

De Slaven Louis Philip, Kea en Martha; toebehoorende den Boedel JOHANN W. BECKER.

Paramaribo den 8 Augustus 1843.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(12668) VERKOOP BIJ EXECUTIE, ten overstaan van den Adjunct Griffier bij het Gerechtshof te Suriname tot de Kleine Zaken:

Van de Slaven Andries, Champagne en James; aankomende MOS. D' ABX. BUENO DE MESQUITA.

Deze executive-verkoop zal plaats vinden op Woensdag den 16den Augustus 1843, des voormiddags ten negen uren voor het lokaal, alwaar de Commissie tot de Kleine Zaken vergaderd.

De Processen-verbaal van arrest of beslagname ligen ter visie, ter Griffie van de Commissie voornoemd.

Paramaribo, den 12 Augustus 1843

De Deurwaarder bij het Gerechtshof te Suriname, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken.

ABX. FERNANDES JR.

(22522) Op den 9den dezer overleed alhier, na een smartelijk lijden, mijn waarde Vriend de Heer PIETER PARDO JR., in den ouderdom van 64 Jaren.

Paramaribo, den 11 Augustus 1843.

J. H. REIJEG,

Exécuteur Testamentair.

Het PAKHUIS van GEBROEDERS BUNN

is verplaatst aan den Waterkant, in het Huis La. C. No. 3, voorheen bewoond door de Heeren WITTERING en nu laatst geoccupeerd door de Heeren HUIDEKOPER & Co. (22524)

(20013) De ondergeteekende Testamentaire Executrice van wijlen den Heer JOHANN POPKEN, op den 5den dezer, op de Post Belair overleden; verzoekt degenen, die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan denzelven, daar van opgave en betaling te doen aan haren Generalen Gemagtigde, den Heer J. O. N. ENGELBRECHT.

Paramaribo den 12 Augustus 1843.

ADJUBA MENNEKE.

Programma

EENER GROOTE

S O I R É E

Vocale et Instrumentale;

TE GEVEN DOOR

G. F. SOMMER,

in het lokaal van het Tooneel-Genootschap

THALIA, op

DONDERDAG, DEN 17 AUGUSTUS 1843.

~~~~~

Eerste Deel.

- 1o. Ouverture.
- 2o. Aria uit le Chalet van ADAM; geaccompagneerd door een' Liefhebber, gezongen door den Concertgever.
- 3o. Variatiën voor de Fluit van BÖHM; door een' Liefhebber.
- 4o. Fantaisie voor de Viool van KALLIWODA; door M. H. Pos.
- 5o. Vocaal Quartet, door H. H. Liefhebbers.
- 6o. Groote Variatiën op de Marsch van Alexander I, voor de Piano, van MOSCHELES; door den Concertgever.

Twede Deel.

- 1o. Ouverture.
- 2o. Duet uit Belisario van PONIZETTI; geaccompagneerd door een' Liefhebber, gezongen door een' Liefhebber en den Concertgever.
- 3o. Variatiën van DE BERTOT voor de Viool; door M. H. Pos.
- 4o. Romance uit das Nachtlager in Granada van C. KREUTZER; gezongen door den Concertgever.
- 5o. Variatiën Concertante voor Piano en Fluit van TULOU en HERZ; door een' Liefhebber en den Concertgever.
- 6o. Koor uit Norma; door H. H. Liefhebbers.

Aanvang precies ten half acht ure.

De Entrée-Biljetten

zullen op den 17den Augustus o. k., in het bovengenoemd lokaal verkrijgbaar zijn.

(22500)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.